

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.469/2013/25. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november hó 6. és 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. november 20. napján kihirdette az alábbi

ítéletet:

A jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év szeptember hó 13. napján kelt 11.B.1010/2011/315. számú ítéletét I.r., III.r. vádlott, IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlott terhére rótt közegészség elleni bűncselekményt társtettesként elkövetett visszaélés kábítószerrel bűntettének (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b./ pont), lopási cselekményét társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás bűntettének (1978. évi IV. törvény 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ és d./ pont, (6) bekezdés b./ pont), rongálási cselekményeit 3 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás bűntettének (1 rb. cselekmény 1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a./ pont, 2 rb. cselekmény 1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pont), míg közbizalom elleni cselekményét magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276.§) minősíti.

A III.r. vádlott terhére rótt közegészség elleni bűncselekményt társtettesként elkövetett visszaélés kábítószerrel bűntettének (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b./ pont), rongálási cselekményét bűnsegédként elkövetett rongálás bűntettének (1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a./ pont), lopási cselekményét társtettesként elkövetett lopás bűntettének (1978. évi IV. törvény 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d./ pont, (5) bekezdés b./ pont) minősíti.

A VIII.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett visszaélés kábítószerrel bűntettének (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b./ pont) minősíti.

I.r., III.r. és VIII.r. vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megjelölését mellőzi.

Az eljárás során lefoglalt, a BRFK Szervezett Bűnözés Elleni Osztály 01000/1861/2010. bü. számú, 2011. február hó 12. napján kelt bűnjeljegyzékén

- 104./ 1 db zebracsíkos pléd 14. hely (114.bj.)
- 105./ 1 db. világosbarna pléd 14. hely (115.bj.)
- 106./ lepedő 14. hely (116.bj.)
- 107./ „Hugo Boss” alsónadrág 14. hely (117.bj.)
- 108./ kispárna 14. hely (118.bj.)
- 110./ 1 db Benq mobiltelefon + 1 db Viettel SIM kártya 14. hely (122.Bj.) (IMEI 354252000699016 SIM: 8984047754004134854)
- 124./ 1 db Nokia (IMEI: 351947/03/871827/3) telefon + 1 db T-Mobile SIM (8936302408102914394 F) + akku és hátlap
- 125./ 1+1 db Nokia (IMEI: 351931/03/522137/4) telefon + akku és hátlap + 1 db T-Mobile SIM (8936302408070596785F) (1 bj.)
- 128./ 2 db 1 db Nokia 6680 (IMEI: 355661/00/836962/1) telefon + akku és hátlap
1 db Nokia 6300 (IMEI: 353932/01/597676/1) telefon hátlappal, akku nélkül (4. bj.)
- 130./ 2+1 db 1 db Nokia mobiltelefon (IMEI: 358066/01/013310/5) + 1 db T-Mobile SIM (8936302408080141721F) + hátlap, 1 db. Samsung SGH-E250V mobiltelefon (IMEI: 356075/01/599566/7) + akku + hátlap és 1 db Micro SD kártya (6 bj.)
- 136./ 1+1 db 1 db IBM Think Pad (1951-A47 S/N L3-C3323 06/04) + akku töltő + 1 db Wirelles kártya (IMEI: 352373013148783) 12.bj.)
- 140./ Nokia mobiltelefon (355515/01/461129/5) + akku és hátlap (16.bj.)
- 145./ 3+5 db 3 db Nokia mobiltelefon: (1 db Nokia E65 IMEI: 353263014095589+ memóriakártya, akku és hátlap, 1 db Nokia 1200 mobiltelefon 352901/02/335517/8) + hátlap, 1 db Nokia 1208 IMEI: 359316/02/346980/9 + akku és hátlap) 5 db SIM kártya: (3 T-Mobile SIM: 8936302408050350286F, 8936302408070127219F 8936302408102935571F 1 db. Vodafone SIM: 1803252199893 CZV1.3, 1 db Molbicard Vietnám: 8401070864000673 (20. bj.)
- 147./ CHAOLIU Fashion feliratu kabát 2. hely (1.bj.)
- 148./ Huage feliratú nadrág 2. hely (2 bj.)
- 149./ 5 db (1 db papírlap, 1 db domino feltöltőkártya, 1 db bőrszerű tárcsa, 1 db toll, 1 db külföldi vonaljegy) 2. hely (3.bj.)
- 153./ pléd 2. hely 10 bűnjel
- 154./ 1 db pléd 2. hely (11.bj.)
- 155./ 1 db pléd 2. hely (13.bj.)
- 156./ 1db zöld színű Nike jelű kötött sapka, 1 db Puma feliratú öv, 1 db Nike jelű fehér színű nyakrésznél cipzáras póló 2. hely (14. bj.)
- 157./ 1 db kockás sál, 1 db farmernadrág Levis felirattal, 1 db fehér póló Blossom felirattal, 1 db nyakrésznél gombos Lacoste feliratú (2. hely (15.bj.)
- 163./ 1 pár papucs kito felirattal 2. hely (22.bj.)
- 165./ 2db szövetkesztyű szürke és fekete alapon fehér minta 4. helyről (24.bj.)
- 166./ 2 db törölköző 4. hely (25.bj.)
- 167./ 1 db alsónadrág 4. helyről (26.bj.)

- 170./ 1 db kispárna 8. hely (29.bj.)
- 180./ 1 db szemüveg 9. hely (42.bj.)
- 192./ 1 db kulcs, 1 db Nokia mobiltelefon akkuval és hátlappal, 1 db T-mobile SIM kártya
- 195./ 1 db Sony Ericson mobiltelefon + akku
- 196./ 1 db pénztárca és 4 db igazolványkép
- 197./ 114+4 db CD és DVD lemez (7.bj.)
- 199./ 1 db Polo feliratú utazótáska (10.bj.)
- 287./ 1 db Domino kártyatartó (13.bj.)
- 288./ 2+1 db 2 db mobiltelefon (1 db Sony Ericson + 1 db Nokia) mindkettő akkuval és hátlappal, 1 db Vodafone SIM (14.bj.)
- 291./ 1 db pénztárca névjegykártyákkal (17. bj.)
- 294./ 1 db khaki színű cipzáras felső, 1 db világosbarna ing, 1 db fekete melegítőnadrág (23.bj.)
- 304./ 1 pár papucs (35.bj.)
- 375./ 1 db farmernadrág (125.bj.)
- 410./ 1 db farmer, 1 db póló (162.bj.)
- 412./ 1 db szürke bermuda (164.bj.)

lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült további 1.794.739,- (egymillió-hétszázkilencvennégyezer-hétszázharminckilenc) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlottal szemben helybenhagyja.

A III.r. és a VIII.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A III.r. vádlott lakcíme megszűnt.

A IV.r. vádlott lakcíme megszűnt.

A VII.r. vádlott tartózkodási helyt helyesbíti.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 367.262,- (háromszázhatvanhétezer-kettőszázhatvankettő) Ft bünygyi költségből kötelezi a bíróság az I.r. vádlottat 30.000,- (harmincezer) Ft a III.r. vádlottat 19.040,- (tizenkilencezer-negyven) Ft a IV.r. vádlottat 19.920,- (tizenkilencezer-kilencszázhusz) Ft, az V.r. vádlottat 16.000,- (tizenhatezer) Ft, a VI.r. vádlottat 18.960,- (tizennyolcezer-kilencszázhatvan) Ft és a VII.r. vádlottat 19.040,- (tizenkilencezer-negyven) Ft bünygyi költség megfizetésére. Megállapítja, hogy 244.302,- (kettőszáznegyvennégyezer-háromszázkettő) Ft bünygyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. szeptember hó 13. napján kihirdetett 11.B.1010/2011/315. számú ítéletével az ismeretlen helyen tartózkodó I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés), társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás büntetében (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b./, c./ pont, (4) bekezdés b./ pont), 2 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás büntetében (Btk.371.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pont), bűnsegédként elkövetett rongálás vétségében (Btk.371.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont), valamint hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk.345.§), ezért halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 10 év kiutasításra ítélte.

A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés), bűnsegédként elkövetett rongálás büntetében (Btk.371.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pont), társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont), ezért halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 9 év kiutasításra ítélte.

A IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer birtoklás büntetében (Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat és (2) bekezdés b./ pont), ezért 5 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 6 év kiutasításra ítélte.

A távollévő V.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer birtoklás büntetében (Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat és (2) bekezdés b./ pont) állapította meg, ezért őt 5 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 6 év kiutasításra ítélte.

Az ugyancsak távollévő VI.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer birtoklás büntetében (Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat és (2) bekezdés b./ pont) állapította meg, ezért 5 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 6 év kiutasításra ítélte.

A VII.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer birtoklás büntetében (Btk.178.§ (1) bekezdés I. fordulat és (2) bekezdés b./ pont) állapította meg, ezért 5 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 6 év kiutasításra ítélte.

A VIII.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés) állapította meg,

ezért 7 év 8 hónap fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 9 év kiutasításra ítélte.

Az I.r. vádlottat az ellene 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, a III.r. vádlottat az ellene közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Valamennyi vádlott vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

A III.r. vádlott, a IV.r. vádlott, a V.r. vádlott, a VI.r. vádlott, a VII.r. vádlott és a VIII.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, valamint az I.r. és a III.r. vádlottak vonatkozásában az 1-1 rb. közokirat-hamisítás büntettének vádja alóli felmentő rendelkezés ellen a bűnösség megállapítása érdekében is. Fellebbezésének írásbeli indokolásában vitatta még a rongálási cselekmény minősítését sértett1. esetében, kifogásolta az ítéleti tényállásban megállapított rongálási kárt, a cselekménynek rongálás büntette helyett rongálás vétségeként történő értékelését.

A I.r. vádlott védője felmentésért, a III.r. vádlott és védője enyhítésért, a IV.r. vádlott és védője enyhítésért, az V.r. vádlott védője enyhítésért, a VI.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a VII.r. vádlott és védője enyhítésért, a VIII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlatosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.796/2011/27-I. számú átiratával az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott tekintetében kizárólag a súlyosításra vonatkozóan tartotta fenn. A fellebbezésnek a felmentő rendelkezéseket és a rongálás vétsége vonatkozásában a minősítését támadó részeit - mivel álláspontja szerint az az elsőfokú bíróság kellően megindokolt mérlegelését támadta - nem tartotta fenn. A vádlottak és védőik fellebbezését sem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. A vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelési körében vonta. Azok gondos és okszerű mérlegelésével rendkívül részletes, minden releváns körülményre kiterjedő tényállást állapított meg, az egyes vádlottak tevőlegességét és szerepét egyéniesítette és pontosan rögzítette. Indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Ennek során részletes és elemző értékelését adta a bizonyítékoknak. Összevetette a vádlottak vallomásait önmagukkal, egymással és az eljárás egyéb bizonyítékaival, így a tanúvallomásokkal, szakvéleményekkel, valamint a tételesen és pontosan megjelölt egyéb okirati bizonyítékokkal. A rendkívül részletes, meggyőző és logikus mérlegelés minden kérdésre kiterjedt és megfelel a logika és életszerűség szabályainak. A bíróság a vád tárgyává tett cselekmények elbírálása során törvényesen alkalmazta az új Btk-t. A megállapított tényállásból okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, a cselekményeknek az új Btk. szerinti minősítése törvényes. A bűnösségi körülményeket is alapvetően helyesen jelölte meg a törvényszék, azonban azokat nem megfelelő súllyal értékelte. Miután az elbíráláskori törvényt alkalmazta, irányadónak tekintendő a Btk.80.§ (2) bekezdése is, amely a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor kiindulópontként a büntetési tétel középértékét írja elő. I. és III.r. vádlottak esetében halmazati büntetést kellett kiszabni, amelyet a középérték meghatározásánál ugyancsak figyelembe kell venni.

A vádlottak esetében sem a tárgyi, sem a személyi oldalon olyan méltányolható körülmények nem állnak fenn, amelyek a számos - a bíróság által is helyesen felsorolt - súlyosító körülmény mellett az irányadó középértéknél alacsonyabb büntetés kiszabását indokolnák.

A törvényszék nem jelölt meg olyan nyomatékos enyhítő körülményeket, amelyek a szervezői tevékenységet ellátó és így kábítószer-kereskedelem büntetében bűnösnek kimondott I., III. és VIII.r. vádlottak esetében a középértéktől messze elmaradó büntetéseket, míg a kábítószer birtoklásában bűnösnek kimondott vádlottak esetében a törvényi minimumban meghatározott büntetéseket indokolnák. Miután a kiszabott büntetések a Btk.80.§ (2) bekezdésben írt szempontoknak nem felelnek meg, azok súlyosítása indokolt. Mindezekre figyelemmel valamennyi vádlottal szemben a törvény középértékes célkitűzéséhez igazodó hosszabb tartamú szabadságvesztés alkalmazását tartotta szükségesnek. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában változtassa meg, a szabadságvesztés tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az ügy nyilvános ülésre tűzését kérte, bejelentette részvételét.

A nyilvános ülésen a III.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy a Váci Büntetés-végrehajtási Intézetben dolgozik, 3 dicséretben részesült fogvatartása alatt. Hivatkozott közel 5 éves fogvatartására, családjára rossz anyagi helyzetére, 4 gyermeke eltartási kötelezettségére. Mindezek alapján a büntetés enyhítését kérte.

A IV.r. vádlott felszólalásában olyan tartamú büntetés meghatározását kérte, hogy a szabadságvesztés büntetésből az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával szabadulhasson.

A VII.r. vádlott ártatlanságának adott hangot, előadta, hogy nem ismerte az országot és a nyelvet, kihasználta, úgy gondolta, törvényes munkára alkalmazzák. Minderre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte. Sérelmezte a kiutasítás büntetés

alkalmazását, mert letelepedett vietnámi élettársával - akitől közös gyermeke is született 2013. február 5. napján - Magyarországon élnek.

A VIII.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy Márianosztrán tartják fogva, ahol 2 dicséretben részesült, betegségei miatt nem tud dolgozni. Édesanyját az ítélet után két hónappal vesztette el, gyermekei nem tudnak iskolába járni, családjának nincs pénze és a banki kölcsönöket sem tudják törleszteni. Az időközben elhalálozott II.r. vádlott azért terhelte, hogy magát mentse. Nem ment sehová, nem bérelt lakást, nem volt vezető szerepe. II.r. vádlott a bíróság előtt reá tett terhelő vallomását visszavonta, törvényes munkát akart végezni, azért jött Magyarországra. Egy házhoz valóban elvitték, ahol dolgoznia kellett volna, de észrevette, mire akarják felhasználni, ezért a munkát nem vállalta. Kiutasítását kérte, hogy hazamehessen Vietnámba.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli átiratban foglaltakat perbeszédében maradéktalanul fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését perbeszédében fenntartotta, az ügyészi fellebbezést alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a büntetés kiszabása során az időmúlás nem kellő súllyal került értékelésre, a másodfokú elbírálásig további egy év telt el, mindezzel tekintettel enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A III.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy a megállapított tényállást megalapozatlannak tartja, különösen a rongálás és lopás bűncselekmények vonatkozásában. Az ítéletből nem állapítható meg, hogy a III.r. vádlottnak a vagyon elleni cselekményekben milyen tevőlegessége volt, melyik háznál mi történt, abban a vádlott milyen módon működött közre. Az ítélet tényállása más kárösszegeket tartalmaz, mint a vád, amelynek nem adta indokát a bíróság. E cselekmények vonatkozásában az ítéletet felülbírálatra alkalmatlannak tartotta. Álláspontja szerint III.r. vádlott nehéz helyzetét az okozta az eljárás során, hogy I.r. vádlott kivonta magát az eljárás alól, a hatóság ezért tette meg III.r. vádlottat vezető-szervezővé, mely tényekkel nem nyert igazolást. Nem merült fel adat arra vonatkozóan sem, hogy a kertészeket ő irányította volna. Az általa is beismert természetét tartotta a megfelelő minősítésnek. Az ítélet belső arányosságát sem találta megfelelőnek, álláspontja szerint III.r. vádlott büntetése nem közelítheti meg I.r. vádlott büntetését, hiszen sokkal kisebb cselekvősége volt. Az új Btk. alkalmazásával egyetértett, a büntetés enyhítését kérte.

A IV.r. vádlott védője enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Nyomatékosabb enyhítő körülményként kérte értékelni IV.r. vádlott büntetlen előéletét, azt a körülményt, hogy rossz anyagi helyzete miatt sodródott a cselekménybe, részbeni beismerő vallomását, valamint a további időmúlást.

Az V.r. vádlott védője enyhítésért bejelentett fellebbezését ugyancsak fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság domináns körülményeket talált a

középmértéktől történő eltérésre, e körbe sorolható a terhelt beismerő vallomása, az időmúlás és a többiek tevőlegességét feltáró magatartása, melyek büntetése további enyhítését lehetővé teszik.

A VI.r. vádlott védője perbeszédében VI.r. vádlott felmentésére tett indítványt. Álláspontja szerint az ítélet tényállása felülmérlegelhető, mert az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, a helyes ténybeli következtetések levonása után a terhelt felmenthető. VI.r. vádlott félt, be volt zárva egy lakásba, telefonját elvették, tévedésben volt, kényszerítés hatása alatt állt a növények gondozása alatt. Figyelemmel védence tanulatlanságára, nem kellett szükségszerűen tudnia, hogy az általa gondozott növény mire szolgál. Amennyiben az ítélet tábla a terhelt felmentésére nem lát lehetőséget, bűnsegédi bűnrészesség megállapítását, a büntetés enyhítő szakasszal történő meghatározását indítványozta annak figyelembe vételével, hogy a vádlott kihasználásra került.

A VII.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését ugyancsak fenntartotta. További enyhítő körülményként hivatkozott a vádlott időközben született kiskorú gyermekére, az új élettársi kapcsolatra, valamint arra a tényre, hogy a birtoklás rendkívül rövid ideig tartott, a terhelt kényszerhelyzetén kívül a jelentős időmúlás nyomatéka is jelentős, amely a büntetés enyhítését megalapozza.

A VIII.r. vádlott védője perbeszédében a III.r. és VI.r. vádlott védője által kifejtettekhez csatlakozott a megalapozatlanság körében, elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést kért. Álláspontja szerint VIII.r. vádlott cselekvősege az eljárás során nem nyert bizonyítást, az első fokon benyújtott 21 oldalas perbeszédében foglaltakat fenntartotta, mert az ítélet indokolása nem tartalmazza az ott kifejtett felvetéseire történő válaszadást. VIII.r. vádlott ujjlenyomata az ültetvényeken nem volt fellelhető, írásos feljegyzéseket nem foglaltak le tőle, a bankszámla kivonatok alapján nem jutott jelentős összeghez, mobiltelefon SIM kártyát nem találtak nála, amely igazolta volna az ültetvényeken jelenlétét, vagy huzamosabb ideig történő ott tartózkodását. A számtalan tanú közül senki sem ismerte fel. Egyetlen tanú tartotta a bírósági eljárásban ismerősnek, de nem tudta a cselekményhez kapcsolni. E tanú a rendőrségi felismerésen fényképről nem ismerte fel VIII.r. vádlottat. Sérrelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság az időközben elhunyt II.r. vádlott vallomása alapján állapította meg a tényeket, amely vallomás önmagának is ellentmondó volt, egységesnek nem nevezhető, ezért a társakra tett terhelő részleteket is megfelelő kritikával kell értékelni. Súlyos eljárási hibaként értékelte II. és VIII.r. vádlott szembesítésének elmaradását, amelyet korábban a II.r. vállalt is, mégsem foganatosította a hatóság, a tárgyalási szakban II.r. vádlott már megtagadta a vallomást. Téves az az elsőfokú bíróság által tett ténybeli következtetés is, hogy a védencétől lefoglalt 06-30-231-11-92 SIM tok száma azt bizonyítaná, hogy a telefont a VIII.r. vádlott használta volna. (ítélet 51. oldal utolsó bekezdés 52. oldal első bekezdés) A VIII.r. vádlott keresztnéve meglehetősen gyakori név, nem feltétlenül kell védencével azonosítani. Amennyiben a bíróság mégis a büntetőjogi felelősséget állapítana meg, a kereskedelem nem, csak a forgalomba hozatal állapítható meg terhére. Egyetlen személy sem került elfogásra,

akinek eladásra került volna a kábítószer. Felhívta a figyelmet arra, hogy VIII.r. vádlott 6 alkalommal állt orvosi kezelés alatt, egészségügyi állapotában további romlás következett be, az időmúlás is jelentős, mely a büntetés lényeges enyhítését indokolja esetében.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ismételten arra hivatkozott, hogy részére csak az utolsó tárgyalási határnapon olvasták fel II.r. vádlott vallomását, aki azért terhelte rá a felelősséget, hogy magát mentse. II.r. vádlott együttműködött a nyomozóhatósággal, minden alkalommal mást mondott. Több ügyben is érintett volt, vallomása nem vehető figyelembe. Csak alkalmazottként vonható felelősségre, ezért a büntetés enyhítését kérte.

A IV.r. vádlott az utolsó szó jogán a kiutasítás büntetést elfogadta, kérte, hogy a szabadságvesztés büntetés tartamát a másodfokú bíróság olyan tartamban állapítsa meg, hogy a börtönbe ne kelljen visszamennie.

A VII.r. vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy született gyermekéről nem rendelkezik okirattal, de élettársa az elsőfokú bíróság előtt nyilatkozott az élettársi kapcsolatáról és a közös gyerekről, ezen körülmény figyelembevételével kérte büntetése meghatározását.

A VIII.r. vádlott az utolsó szó jogával élve előadta, hogy nem fektetett be az ügyletbe, nem bérelt házat, csupán alkalmazott volt.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A távollévő vádlottak vonatkozásában a Be.529.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezést megtartva az ügyészi indítvány beszerzését követően az eljárási szabályok figyelembevételével folytatta le a távollétes eljárást. E körben csupán egy, az eljárás érdemére ki nem ható perrendi szabályt sértett, amikor a távollévő vádlottak hirdetményi úton kézbesített idézését a védőjüknek nem kézbesítette és ezzel megsértette a Be.530.§ (2) bekezdésében foglaltakat, miszerint a vádlottnak a hirdetményi úton kézbesített hivatalos iratot a védőjének is kézbesíteni kell.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Törvényesen járt el, amikor a tényeket az eljárás során elhalálozott II.r. vádlott azon vallomásaira alapította nagyobb részben, amely más elfogadott bizonyítékokkal alátámasztott volt. III. és VIII.r. vádlott tagadó nyilatkozatai az eljárás során az elsőfokú bíróság által pontosan hivatkozott bizonyítékokkal megcáfolásra kerültek. Az elsőfokú bíróság kellő kritikával értékelte II.r. vádlott vallomását és csak azon részleteiben fogadta el, amely egyéb bizonyítékokkal is alátámasztható volt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a III.r. vádlott védőjének azon álláspontját, hogy a vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában III.r. vádlott vonatkozásában a bíróság ne állapított volna meg megalapozott tényállást és az erre vonatkozó bizonyítékokat ne értékelte volna. A törvényszék kellő indokát adta, hogy mely bizonyítékok alapján látta a vád tárgyát képező vagyon elleni bűncselekményekben a III.r. vádlott szerepét megállapíthatónak, kizárólag a kétséget kizáróan terhére értékelhető tényeket figyelembe véve. Az indokolás e körben kétségtelenül szűkszavú, de helytálló.

A VIII.r. vádlott védőjének megalapozatlansággal kapcsolatos álláspontját a másodfokú bíróság ugyancsak nem osztotta. A perbeszédben is megismételt elsőfokú eljárásban előterjesztett 21 oldalas beadványban foglaltakat az elsőfokú bíróság tételesen cáfolta az ítélet 57. oldal 2. bekezdésétől, mellyel a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett. A VIII.r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság nem kizárólagosan alapította az időközben elhalálozott II.r. vádlott állításaira, kertészek is felismerték őt, ezen túl tanú1. is terhelő vallomást tett reá vonatkozóan, mely ugyancsak megerősíti II.r. vádlott nyilatkozatait. II.r. vádlott tárgyalási szakban tett azon visszavonó nyilatkozata, mely szerint az addig VIII.r. vádlottra vonatkoztatható állításait tegyék át az I.r. vádlottra nem értelmezhető, a szakállas VIII.r. vádlottal kapcsolatos előadása sem felel meg nyilvánvalóan a valóságnak. Ezen túlmenően helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a központnak nevezhető Szigony utcai lakásban több olyan telefon is lefoglalásra került, melyben neve és a tőle lefoglalt telefonszám rögzítve volt. A lakásban lefoglalt iratok tartalma szerint VIII.r. vádlott a helyszínhez kapcsolható. Helyes az elsőfokú bíróság következtetése tekintetben is, hogy a védő által vitatott szám használata VIII.r. vádlotthoz köthető. A nyomozati iratok 3955. oldalára befűzött 29. ábra VIII.r. vádlott kapcsolatrendszerét tartalmazza, mely ugyancsak az elsőfokú bíróság által levont következtetések helyességét támasztja alá.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a nyomozóhatóság a VIII.r. vádlott ellen folytatott korábban külön számon folyó büntetőügyben tanúként hallgatta ki tanú2-t (4379. oldal), aki az alapügyben korábban már gyanúsított pozícióban volt, ezen túl a II.r. vádlottat is (4389. oldal), akik VIII.r. vádlott felelősségéről nyilatkoztak tanúvallomásukban. Ezen nyilatkozataikat helyesen nem vette a bizonyítás anyagává az elsőfokú bíróság, mert a már gyanúsított pozícióban szereplő terheltek tanúként tett vallomása törvényesen beszerzett bizonyítékként nem értékelhető.

Azon kertész tevékenységet folytató vádlottak tudattartalmára vonatkozóan, akik vitatták, hogy tisztában lettek volna az általuk gondozott növény tulajdonságaival, termesztése tilalmazott voltával, ugyancsak megfelelő logikai következtetést vont le a törvényszék, indokolása ebben a körben is helytálló.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az iratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetések levonása útján módosítani, illetőleg kiegészíteni volt szükséges a Be.352.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján.

Az ítélet 9. oldal utolsó előtti bekezdésében a VII.r. vádlott személyi adatai között rögzíti az ítélőtábla, hogy bár vietnámi állampolgárságú házastársától nem vált el, egy másik ugyancsak vietnámi állampolgárságú személlyel Magyarországon élettársi kapcsolatot létesített.

Az ítélet 10. oldal első bekezdés 5. sorában a I/1. tényállási pont helyett az I/2. tényállási pontot jelöli meg. (iratok tartalma alapján.)

Ugyanezen bekezdés alulról harmadik mondatából az „amit az I.r. és a II.r. vádlott értékesítettek, az abból befolyt haszon egy részét egymás között felosztották, más részét pedig az ültetvények fenntartásába és új ültetvények létesítésébe fektették” szövegrészt mellőzi.

(A Fővárosi Ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bírósági eljárás során nem merült fel arra vonatkozó bizonyíték, hogy a kábítószer értékesítésre került volna. A Fővárosi Törvényszék erre vonatkozó ténymegállapításai helytelen ténybeli következtetésen alapulnak. A Szigony utcai lakásban fellelt vietnámi nyelvű feljegyzés bizonyos pénzek elosztására vonatkozóan nem bizonyítja a pénz kábítószer eladásból származását. Nem lehet megalapozott ténybeli következtetést vonni e körülményre a korábbi szüretelések maradványaiból sem, csakúgy, mint a termesztett növény egyedek nagyobb számából sem.)

A fentiekkel azonos indokok alapján mellőzi az ítélőtábla az I. tényállás 11. oldal első bekezdés 6. sorában és 15. oldal 3. bekezdésében írt „amit továbbértékesítettek” ténymegállapítást.

A 16. oldal 3. bekezdésében az ítélőtábla rögzíti az egyes vádlottakhoz köthető termesztett növény tőszámokat. Az I.r. vádlott 1786 tő, a III.r. vádlott 1275 tő, a IV.r. vádlott 726 tő, az V.r. vádlott 726 tő, a VI.r. vádlott 356 tő, VII.r. vádlott 356 tő, míg a VIII.r. vádlott 1360 tő termesztésében működött közre.

A II. tényállás elírási hibát tartalmaz a 2. bekezdésében, a Baross utcai ház esetében lopással okozott kár helyesen legalább 528.024 Ft, míg a Batthyány utcai ingatlan esetében legalább 711.933 Ft. (A nyomozati iratok 841. oldalán fellelhető okirat tartalma alapján, az ítélet indokolása az összegeket (54. oldal) helyesen tartalmazza.)

A III. tényállásban az I.r. és a III.r. vádlott tekintetében a 17. oldal 4. sorában azt állapítja meg, hogy tudtukkal és beleegyezésükkel ismeretlen bűntársaik az érintett ingatlantulajdonosok tudta és beleegyezése nélkül tevékenykedtek, a közreműködés szót mellőzi. Ugyanezen tényállási ponthoz kapcsolódóan a Baross utca ház vonatkozásában azt állapítja meg, hogy a tulajdonosokat 500.000 Ft-ot meghaladó, de 2 millió Ft-ot meg nem haladó rongálási kár érte. (Az elsőfokú bíróság indokolásában (62. oldal 1. bekezdés) kétséget kizáróan azt tartotta megállapíthatónak, hogy a rongálási kár e vádponthoz igazodóan az 500.000 Ft-ot

meghaladta. A felső határ pontosan nem volt megállapítható, azt a minősítés érdekében ugyanakkor rögzíteni szükséges.)

A fenti helyesbítésekkel teljeskörűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, a felmentő rendelkezések a fellebbviteli főügyészség módosított tartalmú fellebbezése kapcsán részjogerőre emelkedtek, azok másodfokú felülbírálatára nem kerülhetett sor.

A fentebb írt helytelen ténybeli következtetés miatt tévesen minősítette az elsőfokú bíróság az I., III. és VIII.r. vádlottak által elkövetett közegészség elleni bűncselekményeket. A törvényszék álláspontja az volt, hogy a korábbi szüretekre utaló növényi hulladékokból, valamint a lábon álló növényegyedek számából következtetést lehet vonni a rendszerességre, a huzamosabb ideig tartó elkövetésre, ebből az értékesítésre, a kereskedelemre. E tekintetben perdöntő bizonyítéknak tekintette azt a Szigony utcában talált két feljegyzést, amely nagyobb összegek elosztásáról szól két személyk között. Ahogyan arra a fellebbviteli bíróság korábban is kitért, ezen összegek kábítószer értékesítésből történő származását egyéb bizonyíték nem támasztotta alá, a korábbi szüretek tényéből sem vonható következtetés arra vonatkozóan, hogy a vádlottak részéről kábítószer került volna értékesítésre.

Az elsőfokú ítélet 64. oldal utolsó bekezdésében helytelenül szerepel, hogy a tényállásban írt ingatlanok esetében (Szabadsíki út kivételével) a korábbi szüretelések eredményeképpen létrejött kábítószer ismeretlen elkövetők értékesítették. A bizonyítási eljárás során kizárólag arra merült fel adat, hogy az egyik ingatlanból ismeretlenek 12 kg mennyiséget elszállítottak. Mindezt a másodfokú bíróság az értékesítésre utalást mellőzi.

Nyilvánvaló - és ennyiben az elsőfokú bíróság okfejtése helytálló, - hogy a kábítószer termesztése a mennyiségből következtethetően nem saját felhasználásra történt. A büntető törvénykönyv forgalmazói típusú magatartásként nevesíti a kereskedelmen kívül a forgalomba hozatalt, illetőleg az átadást is, ezért egyéb bizonyítékok hiányában nem vonható következtetés arra vonatkozóan, hogy mely forgalmazói típusú magatartás valósult volna meg. A kereskedelemre levont következtetést sem bankszámla kivonat, sem nagyobb pénzösszeg nem támasztotta alá, erre vonatkozóan a Szigony utcában lefoglalt feljegyzés sem tartalmaz utalást. A nyomozati munka sem vezetett eredményre tekintetben, hogy egy, az Egressy úton átadott csomagban kábítószer lett volna. E vonatkozásban a vallomások meglehetősen sokrétűek voltak, a Budapest XIV. kerület, Egressy úti McDonald's kamera felvételei sem támasztották alá az erre vonatkozó egyetlen vallomást, tanú3. és tanú4. tanúvallomása sem tartalmaz erre vonatkozó utalást.

Önmagában a jelentős mennyiségűnek, vagy azt meghaladó, különösen jelentős mennyiségnek minősülő kábítószer termesztése nem alapozza meg az 1/2007. BJE

IV. pontjában írtak alkalmazását, azaz önmagában a jelentős mennyiségű kábítószer termesztéséből a tényállásszerű kereskedelemre nem lehet következtetést vonni.

Mindhárom vádlott magatartása a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás szerint valamely forgalmazói típusú magatartás előkészületének minősülhetne.

A termesztés ugyanakkor önálló elkövetési magatartásként nyert szabályozást az elkövetéskor és elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyvben is, ezért a súlyosabban büntetendő termesztés befejezett alakzata szerint kell I., III. és VIII.r. vádlottak közegészség elleni cselekményét minősíteni.

Az 57/2007. számú Büntető Kollégiumi vélemény 2. pontja értelmében a kábítószer termesztése olyan növény életre hívását jelenti, amely, illetve amelynek részei szerepelnek a kábítószeres jegyzéken és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók. Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják. A növénytermesztés tehát átfogó jelentéstartalommal bír, nem szűkíthető a termés betakarítására. Minden olyan magatartás a termesztéshez kapcsolódó tettesi magatartásnak minősül, amely az önállóan életképes növényi egyed fejlődése érdekében kerül kifejtésre.

Minderre figyelemmel az I., III. és VIII.r. vádlottak által elkövetett közegészség elleni bűncselekmény jogi minősítése változtatásra szorul, büntetőjogi felelősségüket a tényállásban írt számú cannabis indica növényegyed termesztése alapozza meg.

A cselekmény elkövetésekor hatályos 1979. évi 5. tvr. 23.§ (2) bekezdése szerint az 1978. évi IV. tv. 282-283.§-ában szereplő termeszt elkövetési magatartás szempontjából a kábítószer csekély mennyiségű, ha cannabis növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb 5. A (3) bekezdés szerint a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét meghaladja. A másodfokú elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény 461.§ (2) és (3) bekezdése szerint a csekély mennyiséget 5 növényegyed, még a jelentős mennyiséget annak hússzorosa, azaz 100 egyed teszi ki. Ebből következően a termesztésben megnyilvánuló elkövetési magatartások esetén az élő növényegyedek száma határozza meg a bűncselekmény kábítószer mennyiség szerinti minősítését. A tőszám szerint minősülő növényegyedek esetében a kábítószer hatóanyag tartalma a cselekmény megítélése szempontjából figyelmen kívül marad. Helyesen az elsőfokú bíróság a vegyész szakértői véleményt csupán annyiban vette figyelembe, hogy a botanikus szakértő által cannabis növényegyednek tekintett növényekből mintavételezéssel megállapított anyag kábítószer tartalmaz. Az un. lábon álló, azaz le nem aratott növényegyedek esetében az un. növényegyed szám, tőszám határozza meg a cselekmény csekély, alap, vagy jelentős, illetve az új törvény szerint különösen jelentős mennyiség szerinti minősítését.

Megállapítható az is, hogy az új szabályozás (2012. évi C. törvény 461.§ (3) bekezdés b.) pont) az 1000 feletti tőszámot különösen jelentős mennyiségnek minősíti. A korábbi utalásnak megfelelően a Fővárosi Törvényszék tévesen minősítette I., III. és VIII.r. vádlottak terhére rótt cselekményt kábítószer-kereskedelem büntettének az új törvény szerint. A megfelelő minősítés a 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 178.§ (3) bekezdés b./ pontja szerinti különösen jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása lett volna, amely mennyiségre történő elkövetés a cselekmény elkövetése idején még nem volt büntetendő.

Alapvető jogelv a Btk. 2.§ (1) bekezdése alapján, hogy a cselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni és csak olyan cselekmény miatt marasztalható el a vádlott, amelyet az elkövetéskor a törvényhozó büntetni rendel. Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy I., III. és VIII.r. vádlottak cselekménye kizárólag az elkövetéskor hatályos törvény szerint volt elbírálni. Az új törvény kedvezőbb elbírálatát esetükben nem tesz lehetővé.

A vádlottak közegészség elleni cselekménye az 1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulója és (2) bekezdés b./ pontja alapján 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg az új törvény szerinti helyes minősítés szerint 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az új törvény a legsúlyosabb bűncselekmény esetében szigorúbb büntetési tételt is tartalmazna. Ezen túl az elkövetéskor még nem volt hatályos az ún. középértékes büntetés kiszabására vonatkozó szabály sem. Annak ellenére, hogy egyes vagyon elleni bűncselekmények viszont az új törvény szerint enyhébben minősülnének, illetőleg az új törvény szerint a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontja is kedvezőbb, nem kerülhet sor ezen körülmények együttes értékelésére, összhatásában az elkövetéskor hatályos törvény szerint kell I., III. és VIII.r. vádlottak cselekményét elbírálni.

Az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. alkalmazásával I., III. és VIII. r. vádlottak jelentős mennyiségű kábítószerrel összefüggésben megvalósított magatartása társtettesként elkövetett visszaélés kábítószerrel büntettének minősül. (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b./ pontja). A vádlottak szándékegységben, közösen vettek részt a tényállásban megállapított tőszámú indiai kender termesztésében.

A IV., V. és VI. és VII. r. vádlottak esetében a minősítés az 1000 tőszám alatti egyedre figyelemmel törvényes, az új törvény alkalmazása esetükben kedvezőbb.

Az I. és III.r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt az elbírálatkor hatályos törvény szerint többnyire törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság, kivéve a 930.000 rongálási kárt okozó rongálás bűncselekményét, melynek minősítése helytelen volt rongálás vétségeként. A másodfokú bíróság az elkövetéskor hatályos törvény szerint a korábban kifejtetteknek megfelelően az értékhatárokon bekövetkezett kedvezőbb változtatások ellenére minősítette a vagyon elleni cselekményeket az 1978. évi IV. törvény 138/A.§-ában írt elkövetési

értékeket figyelembe véve. Osztotta az elsőfokú bíróság indokolását az ítélet táblájában, hogy a lopás bűncselekményét tekintve e vádlottak társtettesi magatartása megállapítható, míg a rongálási cselekményeket illetően kizárólag bűnsegédi szerepük igazolható. Az indokolás e körben teljes mértékben helytálló, ennek megfelelően kellett a tényállásban is rögzíteni az elkövetői szerepet.

Nem osztotta ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontját a dolog elleni erőszakkal történő minősítés hiányát illetően a fellebbviteli bíróság. A társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás büntetése tekintetében e minősítő körülmény megállapítható. Az első bírói érveléssel szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem annak van jelentősége, hogy az áramlopás esetén szükségszerű-e az állag- sérelmet okozó műszaki beavatkozás, hanem annak, hogy ez a jogellenes áramvételezés a jogszerű fogyasztó által a dolog (villamos energia) birtokba vételének rendeltetésszerű módja-e, vagy sem. A dolog elleni erőszak megállapításának ugyanis akkor van helye, ha a dolog fizikai ráhatással történő birtokba vétele nem rendeltetésszerűen történik, azaz nem olyan módon, ahogy az jogszerűen megvalósult volna.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélet táblája az I. és III.r. vádlott terhére rótt lopási cselekményt az 1978. évi IV. tv. 20.§ (2) bekezdése szerint társtettesként, I.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. tv. 12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett lopás büntetéként (1978. évi IV. törvény 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ és d./ pont, (6) bekezdés b./ pont), míg III.r. vádlott esetében ugyanezen törvény 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d./ pont, (5) bekezdés b./ pont szerint minősítette.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítélet táblája I., III. és VIII. r. vádlottak cselekményeit az elkövetéskori törvény szerint minősítette, I.r. vádlott rongálási cselekményei közül 1 rb-t az 1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a./ pontja szerinti, 2 rb-t ugyanezen törvény 324.§ (1) bekezdés, illetve (3) bekezdés a./ pontja szerinti cselekménynek minősített, mely cselekményeket az 1978. évi IV. tv. 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként követett el, míg a közbizalom elleni cselekményt magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276.§) minősítette.

A III.r. vádlott rongálási cselekménye az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként elkövetett, a 324.§ (1) bekezdés és a (4) bekezdés a./ pont szerinti cselekménynek minősül.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a kertész vádlottak esetében a tévedésre, illetőleg kényszer, fenyegetés hatása alatt állásra vonatkozó védői állásfoglalásokat. Büntetőjogi relevanciával bíró kényszer és fenyegetés nem igazolódott a bizonyítási eljárás adatai alapján, tévedésre sem kellett következtetést vonni az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtettek alapján, ezért büntethetőséget kizáró ok egyik vádlott esetében sem volt megállapítható.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen sorolta fel, azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonított. A

másodfokú eljárásban VII.r. vádlott által előadott kiskorú gyermekről történő gondoskodás nem értékelhető enyhítő körülményként, mert a vádlott apasága a másodfokú eljárásban nem került igazolásra.

Kétségtelen, hogy I., III. és VIII.r. vádlott tekintetében a közegészség elleni bűncselekmény enyhébben minősül és büntetési tétele a korábban megállapított 5-15 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés helyett 5-10 évig terjedő szabadságvesztés. Ennek ellenére a kiszabott fegyházbüntetések e három vádlott esetében eltúlzottan súlyosnak nem tekinthetők, mert a természetével érintett növényegyedek a jelentős mennyiség alsó határát sokszorososan meghaladták. Esetükben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés a minősítéshez nem illeszkedett, eltúlzottan enyhe volt, ugyanakkor a másodfokú eljárásban megváltoztatott minősítésnek és büntetési tételkeretnek - figyelemmel arra is, hogy az elkövetéskor még nem volt hatályos a középértékes büntetéskiszabásra vonatkozó szabály - megfelelő. Értelemszerűen a büntetések enyhítésére sincs mód.

Nem osztotta az ítélőtábla a védői álláspontokat az ítélet belső arányainak hiányára vonatkozóan.

I. és III.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 85.§ (2) bekezdése szerinti halmazati büntetés kiszabására került sor. I., III. és VIII. vádlott esetében a fegyház fokozat az 1978. évi IV. törvény 42.§ (2) bekezdés b./3. pontján, míg a kiutasítás mellékbüntetés az 1978. évi IV. törvény 61.§-án alapul.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján történt esetükben.

Az elsőfokú bíróság akként rendelkezett, hogy I., III. és VIII.r. vádlottak a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bekezdés a.) pont alapján a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az elkövetéskori jogszabályt alkalmazta, e vádlottak helyesen az 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bekezdés I. fordulata alapján a büntetés 4/5 részének kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra.

IV., V., VI. és VII.r. vádlottak büntetése arányos, igazodik a cselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségi körülményekhez. Sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt.

Esetükben helyes a feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatos Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontjára alapított rendelkezés.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Észlelte az ítélőtábla, hogy közel 40 bűnjel vonatkozásában a törvényszék elmulasztotta a rendelkezést, ezért a házkutatások során lefoglalt, a rendelkező részben pontosan feltüntetett tárgyak vonatkozásában a Be.155.§ (1) bekezdése szerinti lefoglalás megszüntetését követően azok megsemmisítéséről rendelkezett ugyanezen törvényhely (8) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének és kényszerintézkedésekkel kapcsolatos végzésének lefordítása következményeként az elsőfokú eljáráshoz kapcsolódó további 1.794.739 Ft bűnügyi költség merült fel, melyről az elsőfokú bíróságnak nem állt módjában rendelkezni, ezért az ítélőtábla megállapította, hogy e költséget a Be.339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A fent írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be.361.§ szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.372.§ (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jelen ügyben előzetes letartóztatásban lévő III. és VIII.r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján az ítélőtábla beszámította.

A másodfokú eljárásban megismert adatok alapján rögzítette III., IV. és V.r. vádlottak esetében a lakcímek és tartózkodási helyek változását.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítélőtábla a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, a tolmácsolással kapcsolatos költséget a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az államra, míg a kirendelt védői díjakat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a vádlottakra terhelte.

Budapest, 2014. év november hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. év szeptember hó 13. napján kelt 11.B.1010/2011/315. számú ítélete az I.r., a III.r. vádlott, a IV.r., az V.r., a VI.r., a VII.r. és a VIII.r. vádlott vonatkozásában 2014. év november hó 20. napján a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.469/2013/25. számú ítéletével eszközölt változtatásokkal jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. év november hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő